



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 6340/2024**  
**14.11.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., чији је заједнички пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1695/23 од 10.01.2024. године, у седници већа одржаној 14.11.2024. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1695/23 од 10.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1695/23 од 10.01.2024. године.

### **Образложење**

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 4514/21 од 11.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужена да им на име главнице исплати и то сваком од тужилаца појединачно наведене новчане износе, као и да им накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 16.500,00 динара. Ставом трећим изреке, констатовано је да су тужиоци ослобођени обавезе плаћања судске таксе решењем од 06.10.2021. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1695/23 од 10.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП јер је одлука у складу са закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, допуњеним на седници Грађанског одељења од 27.09.2019. године, а код утврђења да тужиоци нису водили посебан поступак за утврђење повреде права на суђење у разумном року, па нису доказали да им је то право повређено што је нужан услов за постојање одговорности тужене. Указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама не указује нужно на другачије правно стање, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете је поднета 11.03.2021. године, вредност предмета спора је 572.856,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па ревизија тужилаца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија  
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић